

V BEOGRADU RAČUNAJO NA OSTREJŠA SOOČENJA

Ko se je konferenca o varnosti in sodelovanju v Evropi vrnila na delo, pričakujejo nova soočenja med Zahodom in Vzhodom.

BEOGRAD, SFRJ. — Ko so se zastopniki 35 držav Evrope in Amerike vrnili na delo po novoletnem odmoru, je vzhodna stran predložila, da konferenca zaključi svoje delo pregleda izvajanja določil listin, podpisanih v Helsinkih poleti 1975, z izjavo o potrebi detente, pa skoraj brez omejebe spoštovanja človekovih pravic.

Zastopniki zahodnih držav so izjavili, da je sovjetski predlog nezadosten in zato nesprejemljiv, pa so ga vendar pozdravili, ker so spoznali v njem vzhodno stališče v pogledu zaključkov sedanjega konferenca.

Konferenca je v zaključni dobi in diplomati napovedujejo nova, ostrejša soočenja med Zahodom in Vzhodom v prihodnjih tednih, ter izražajo dvom v kake važnejše zaključke v končni izjavi konference.

Zahodne države vztrajajo na stališču, da naj zaključna izjava konference v Beogradu oceni izpolnjevanje 33 držav Evrope, ZDA in Kanade določil in obljub v helsinkskih listinah o človekovih pravicah, o politični in vojaški detenti ter o gospodarskem sodelovanju.

Sovjetski predlog zaključne izjave omenja človekove pravice samo v toliko, da udeležence konference "izjavljajo pripravljenost nadaljevati z razširjevanjem sodelovanja na polju človekoljubja, človeških stikov, informacij, kulture in vzgoje".

Ko se je konferenca v Beogradu pripravljala lansko poletje in se nato v oktobru začela, je Zahod upal, da bo pripravil Vzhod do razprave o človekovih pravicah in njihovo spoštovanje razširil ter utrdil. Vzhodne države s Sovjetsko zvezo na čelu so to razpravo zavračale in odgovarjale na očitke zahodnih držav zaradi kršenja človekovih pravic v državah Vzhodne Evrope z lastnimi očitki zahodnim državam. Zahod in Vzhod na konferenci v Beogradu stvarno nista govorila drug z drugim, se nista spustila v odprt razgovor, ampak sta govorila drug mimo drugega. Človekove pravice sta tolmačila vsak po svoje v soglasju s političnim in družabnim redom ter s smotri, ki jih ta zasledujeta.

Miller za trden dolar

WASHINGTON, D.C. — G. William Miller, ki ga je predsednik Carter določil za novega načelnika Federal Reserve Boarda, je podprl ameriški napor za utrditev dolarja, kateri je po njegovem mnenju prenizek napram nemški marki in švicarskemu franku.

Novi načelnik FRB sodi tudi, da je sedanja raven inflacije nesprejemljiva in jo je treba vztrajno omejevati.

Vremenski prerok

Postopna pooblačitev z verjetnostjo snega, ki bo ob temperaturi okoli 35 F pomešala z dežjem, dokler se na noč ne bo ohladilo. Jutri hladnejše in naletavanje snega. Najvišja temperatura okoli 35 F (2 C).

Črnski vodnik govoril republikanskemu vodstvu

WASHINGTON, D.C. — Na seji Narodnega odbora republikanske stranke pretekli petek je govoril znani črnski vodnik rev. Jesse L. Jackson iz Chicago. Dejal je, da črnici potrebujejo republikansko stranko, ki bi naj se potegovala za njihovo podporo z demokratsko. Črnici bi imeli izbiro in boljše možnosti za podpiranje svojih zahtev.

Republikancem je rekel, da oni enako potrebujejo črnice, če hočejo ohraniti in okrepiti svojo moč pri volitvah. "Roke, ki so obirale leta 1966 bombaž, so leta 1976 izbrale predsednika ZDA in utočeno bitji odločilne tudi leta 1980," je razlagal črni vodnik Narodnemu odboru republikanske stranke.

Kurdi dolžijo Irak preganjanja Kurdov

BEJRUT, Lib. — Zastopniki kurdskega nacionalnega gibanja so obdolžili Irak, da je od septembra mučil in usmrtil preko 96 Kurdov. Iraške oblasti naj bi izgnale na tisoče Kurdov iz njihovih domačih krajev in uničile več ducatov kurdskih vasi v severnem Iraku.

Zastopniki Domoljubne zveze Kurdistan trdijo, da hoče Bagdad arabizirati kurdska področja, ki so bogata na olju, in Kurde preseliti v južni del Iraka, kjer bi jih lažje nadzirali. Kurdi, ki jih je skupno okoli 5 milijonov in živijo poleg v Iraku tudi v Iranu, Turčiji in Sovjetski zvezi, se že stoletja prizadevajo za ustanovitev lastne države Kurdistan. Pod vodstvom gen. Barzanija so se ponovno uprli v Iraku, pa morali upor znova ustaviti, zadnjič pred par leti, ko se je Iran pobotal z Irakom in ustavil upornim Kurdistanu dotedanjo podporo.

II.

Po slovesnosti v stolnici je bilo slavnostno kosilo v restavraciji Zusterina pri Koprju. Kosila so se poleg škofov in številnih duhovnikov udeležili tudi predstavniki civilnih oblasti in sicer: predsednik republiške komisije za odnose z verskimi skupnostmi Stane Kolman, član predsedništva SZDL SR Slovenije Tone Fajfer, predsednik občinske skupščine koprške občine Mario Abram, predsednik izvršnega sveta novogoriške občine Joško Mozetič in predsednik komisije za odnose z verskimi skupnostmi slovenskih obalnih občin Gustav Guzej ter italijanski konzul.

Kosilo je poteklo v prijateljskem vzdušju. Nastopili so razni govorniki, ki so vsi izrazili zadoščenje nad tem zgodovinskim dogodkom, obnovili svoje čestitke in voščila škofu in paudarili, da je vse to izraz dobrih medsebojnih

Ford Motor Company ostane v Južni Afriki

JOHANNESBURG, J. Ar. Henry Ford je tekom svojega obiska v Južni Afriki izjavil, da bo njegova družba ostala v rasno razdeljeni Afriki, ker samo močno gospodarstvo "more plačati račune za socialni napredek".

Predsednik Ford Motor Company se je tekom svojega osem dnevnega obiska v Južni Afriki razgovarjal z belimi in črnimi vodniki ter kljub pritisku raznih vlad izjavil, da ima njegova družba za enkrat namen ostati v Južni Afriki. Poudaril je, da je njeno načelo "Enaka plača za enako delo", kar je v nasprotju z rasno politiko Južne Afrike.

Ko so ga vprašali glede rasnega zapostavljanja in socialnega napredka, je H. Ford odgovoril, da je to "vprašanje, ki ga mora rešiti ljudstvo Južne Afrike".

Carter izbral novega poslanika za Poljsko

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Carter je izbral za novega poslanika ZDA na Poljskem poklicnega diplomata Williama E. Schaufeleja, ki je doma v Lakewoodu, Ohio. V službi v državnem tajništvu je od leta 1950 in je sedaj na položaju pomožnega državnega tajnika za Afriko.

W. E. Schaufele je star 54 let in je bil prvotno izbran za poslanika ZDA v Grčiji, pa se je zameril Atenam, ko je pred Senatnim odborom dejal, da je "neobičajno", da so otoki tako blizu Turčije grški.

V Varšavi bo W. E. Schaufele nasledil R. T. Daviesa, ki je odstopil.

Kanada bo opustila dostavljanje pošte?

TORONTO, Ont. — Predsednik vlade Pierre E. Trudeau je objavil, da vlada tehta možnost opustitve dostave pošte za en dan v tednu, ker da si enostavno ne more več privoščiti vsakodnevne dostave.

Na krajevnem zborovanju Liberalne stranke je Trudeau dejal, da naj bi se morda dežela vrnila v čas, ko so ljudje sami hodili po svojo pošto na poštne postaje ali na glavno njeno odlagališče.

KOPRSKA ŠKOFIJA JE ZNOVA ŽAŽIVELA

odnosov.

Prvi je spregovoril škof Jenko, ki se je vsem zahvalil tudi za pomoč (pronuncij) in konzulu v italijanski. Sledilo so nagovori in voščila nadškofa Pogačnika, nadškofa Pavlišča, predsednika Kolmana, škofa Nežiča, dekana teološke fakultete Perkota, nadškofa Bukatka, škofa Drščeviča, župnika Komjanca, škofovega delegata Škerla in jezuitskega provinciala p. Šefa.

Iz teh govorov in pozdravov povzemam dve misli in želji, ki sta bili zelo jasno poudarjeni in sicer: naj bi koprška škofija dala vzgled, kakor mora Cerkev postopati z verskimi skupnostmi, ki je v manjšini, in naj se slovenski škofje resno zanimajo tudi za slovensko Cerkev v zamejstvu in naj ji pomagajo.

Predno je prišlo do ustanovitve koprške škofije, je preteklo precej primorskih solz

Waldheim označil razgovore o Cipru za opogumljajoče

Glavni tajnik ZN je po razgovorih v Ankari, Atinah in na Cipru pretekli teden izrazil upanje, da utočeno bitji na Cipru voditi do sporazuma.

ATENE, Gr. — Glavni tajnik Združenih narodov dr. Kurt Waldheim je dejal tu, da je prišlo v naporih za pomiritev Cipra do "preobrata" z odločitvijo Turčije, da predloži stvaren, dejanski načrt za glavna sporna vprašanja tekom dveh tednov.

"Seveda zavisi uspeh od vsebine turškega predloga," je dejal Waldheim, "toda dejstvo, da je Turčija pristala na njegovo predložitev, je opogumljajoče".

Dr. Kurt Waldheim je prišel v Atene po obisku v Ankari in v Nikoziji. Možnost uspeha vidi v prvi vrsti v tem, da so vse strani pristale na to, da on najprej ocenijo položaj in dožene, ali je sprejemljivo uporaben kot temelj za utočeno bitji razgovore med Grki in Turki na Cipru.

Iz virov blizu turške in grške vlade je znano, da predsednika obeh, Ecevit in Karamanlis odobravata posredovanje glavnega tajnika ZN in njegovo prizadevanje za obnovitev cesnih pogajanj za sporazum med ciprskimi Grki in Turki.

Spopadi na meji Vietnama in Kambodže se nadaljujejo

HONG KONG. — Po sem dosli poročilih je prišlo sredi preteklega tedna in koncem njega do novih ostrih bojev v bližini meje Kambodže in Vietnama.

Hanoi je pretekli petek označil kambodžanske komunistične vodnike za "nazadnjake", ki stalno kažejo svoje sovraštvo do Vietnama. Ta obdolžitev je bila v Hanoju objavljena v času, ko je bila na obisku v Kambodži kitajska delegacija od vodstvom vdove pokojnega predsednika vlade Ču En-laja, ki je podnačelnica Ljudskega kongresa in članica Centralnega komiteta KP v Pekingju.

in marsikateri križ se je upognil ali zlomil pod težo odgovornosti.

Furlanski zgodovinar Pio Paschini trdi, da je nezanesljivo poročilo, ki pravi, da je bila škofija v Koprju ustanovljena že v 6. stoletju, pač pa je zgodovinsko dejstvo, da jo je ustanovil papež Aleksander III. leta 1177. Dejansko je bila uredniška šela leta 1186. Obsegala je Koper in ozemlje okrog mesta, kar ga je spadalo pod beneško republiko. Od takrat dalje imamo nepretrgano vrsto škofov do l. 1823, ko je papež Pij VIII. ukinil samostojno koprsko škofijo in jo združil s tržaško tako, da so tržaški škofje bili istočasno tudi koprski.

Tako stanje je trajalo do septembra 1947, ko je Koper od državni razmejitev prišel kot del cone B pod upravo SFR Jugoslavije. Tedaj je postal prvi škofijski upravitelj

EGIPT IN IZRAEL SE OZIRATA NA WASHINGTON

Ko so neposredni razgovori med Jeruzalemom in Kairoom začasnó prekinjeni, gledata oba na Washington, da bi jih pomagal obnoviti.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Sadat in predsednik vlade Begin sta s tridimi besedami obsodila trdovratnost in nepopustljivost stališč drug drugega in trdo odločilo nadaljevanje pogajanj. Najprej je preteklo sredo pozval Sadat iz Jeruzalema svojega zunanjega ministra in prekinil politična pogajanja, pa pristal po posredovanju predsednika Carterja na nadaljevanje vojaških.

Predsednik izraelske vlade Begin je nato izjavil, da bo počakal, kaj bo predsednik Sadat govoril egiptski narodni skupščini. Ko je tam Sadat izjavil, da se rajše bojuje do konca dni, kot pa da bi odstopil pred arabske zemlje, in ostro obsodil zahteve in stališča Izraela, je Begin "odločil" sestanek obrambnih ministrov, ki bi se naj nadaljeval v Kairu še pretekli teden.

Poskus ameriškega državnega tajnika, da bi pogajanja spravi zopet na pravi tir, ni uspel. Ta so za enkrat ostala uradno prekinjena, toda vladi obeh držav še vedno poudarjata željo po miru. Za mir je še vedno tudi večina javnosti v obeh državah. Vodnika teh sta govorila doslej trdo v prvi vrsti za javnost. Pogajanja je javno težko voditi, ko je očitno, da mora vsaka stran nekaj popustiti, če naj bo dosežen sporazum.

Ameriški državni tajnik Cyrus R. Vance je po razgovorih v obeh glavnih mestih odletel preko Turčije in Grčije, kjer je imel kratke razgovore z njihovimi vodniki, domov. V nedeljo zvečer pri povratku je novinarjem dejal, da bodo razgovori med Egiptom in Izraelom verjetno obnovljeni v teku enega tedna do deset dni.

C. A. Vance je pustil na Srednjem vzhodu svojega namestnika Athertona, ki bo sedaj potoval med Jeruzalemom in Kairo ter gladil pot za obnovo razgovorov. Da bodo ti poslednji morali potekati za zaprtimi vrati in brez glasnih in širokih izjav

administrature msgr. Albin Kjuder, župnik v Tomaju. Njemu je sledil msgr. M. Toršč, dokler ni bil leta 1964 imenovan za administratorja celotnega Slovenskega Primorja dr. Janez Jenko. Ta je v svojih rokah združil vse dele koprške, goriške in reške škofije, ki so prišli pod Jugoslavijo in so v njih prebivali Slovenci. To prehodno stanje je trajalo do lani, ko je po Osimskih sporazumih bila obnovljena koprška škofija in ločena od tržaške. Msgr. Jenko je postal prvi koprski škof, msgr. Belloni pa samo tržaški in ne več tržaško-koprski. Dr. Jenko kot koprski škof upravlja tudi dele goriške nadškofije, ki so prišli pod Jugoslavijo.

Koprski škofiji in njenemu škofu želimo tudi mi obilo božje milosti in po njej obilico dobrih sadov ter zdravo bogato žetev!

Iz Clevelanda in okolice

Asesment—

V sredo, 25. januarja, bodo v SND na St. Clair Avenue pobirali asesment za četrto leto od 6. do 8. zvečer v spodnji dvorani.

Iz bolnišnice—

Rojak Mat Arko, ki je skozi 18 let prodajal pri Cimpermanu na Norwood Road meso, se je vrnil po več tednih iz St. Vincent Charity bolnišnice, kamor je bil prepeljan, ko ga je na delu zadela delni mrtvoud. Četudi se mu je zdravje precej popravilo, je njegova leva roka še vedno skoraj brez moči. Sedaj je doma na okrevanju in se vsem zahvaljuje za obiske in pozdrave. Prijaznemu Matu želimo skorajšnjega okrevanja!

Čistilci snega

dobro plačani—

Lansko leto je 17 uslužbencev mestnega oddelka za ceste zaslužilo preko \$35,000, torej več kot župan R. J. Perk. Sedem od teh je zaslužilo preko \$40,000 v glavnem zaradi številnih nadur v zimski dobi ob čiščenju snega. Mestni finančni direktor J. G. Tegreene je k temu včeraj izjavil, da je to "prekomerno, nepotrebno in neopravičljivo". Čestni komiser J. D. LaRiccio, ki odobrava nadurno delo, je dejal, da je bil to "pravilno".

Mestni proračun—

Zupan D. J. Kucinich je napovedal, da bo predlog novega mestnega proračuna za 3 milijone manjši od sedanjega —129 milijonov. Mestni svet bo dobil predlog proračuna 1. februarja in bo o njem razpravljal v drugi polovici februarja in v začetku marca.

Prijave nedržavljanov—

Pravosodno tajništvo ZDA poziva vse nedržavljanke, da se tekom meseca januarja prijavijo na posebnih obrazcih, kateri se dobe na vseh poštah in v vseh vselitvenih uradnih. Storite to do 31. januarja t.l., da ne boste bili ugotovljeni prihodnje jesen.

BONN, ZRN. — Sovjetski vodnik Leonid I. Brežnev je poslal kanclerju H. Schmidt pismo s svarilom pred uvedbo ameriške nevtrenske bombe v oborožene sile NATO v Evropi.

Slična svarila naj bi na službo TASS je uradno zanimala kot neosnovane trditve članicam NATO v Evropi.

Pismo naj bi bilo pisano, kot fronte, da sta dva sovjetska rupeceča nemški list "Die Welt" in "grob".

WASHINGTON, D.C. — Razgovori za končanje štrajka v premogovnikih so dosegli odločilno stopnjo. Obe strani sta stališči baje precej zblizali in je možno pričakovati sporazum. Štrajk se je začel 6. decembra, ko je potekla stara kolektivna delovna pogodba.

PARIZ, Fr. — Tu so včeraj dopoldne ugrabili E. J. Empain, belgijskega plemenitasa in enega najbogatejših industrialcev Evrope. Ni še znano, ali je smoter ugrabitve odkupnine ali politika.

ATENE, Gr. — Predsednik grške vlade Karamanlis je sprejel predlog predsednika turške vlade Ecevit za njun sestanek in neposredne razgovore za rešitev spornih zadev med obema državama. Grški predsednik vlade je v odgo-

voru dejal, da bi naj se sestanek vršil spomladi, da bi bilo dovolj časa za njegovo temeljito pripravo.

MOGADISCU, Som. — Tukaj so objavili, da so Etiopci včeraj začeli svojo ofenzivo na področju Hararja, da pa je bil napad zavrnjen.

Podpirajo Rožmanovo zavetišče v Argentini

NAROCNINA:

Združene države:
\$25.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$30.00 na leto; \$15.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$25.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$30.00 per year; \$15.00 for 6 months; \$8.50 for 3 months
Friday Edition \$10.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 13 Tuesday, Jan. 24, 1978

Odnosi ZDA s Sovjetsko zvezo na preskušnji v zvezi z Afriko

II.

Washington in Moskva zasledujeta pazljivo razvoj v SFR Jugoslaviji, kjer bi mogla Titova smrt vsak čas sprožiti nevar in zapletljaje in ogroziti sedanji odnos sil v Sredozemlju, jugovzhodni Evropi in tudi na Srednjem vzhodu.

Najkopijskejši je vendar položaj v Afriki, kjer skuša Sovjetska zveza okrepiti svoj položaj v Etiopiji. Po podatkih zahodnih obveščevalnih služb, posebej tudi ameriških, govorja Sovjetska zveza od srede novembra velike količine modernega orožja, med drugim tankov, letal in t puštev, v Etiopijo. Več tednov je vzdrževala obsežen letalski most z Adis Abebo preko Adena v Južnem Jemenu in delno preko Libije v severni Afriki, kjer uporablja Sovjetska zveza nekdanje ameriško-britansko letalsko oporišče Wheelus.

Sovjetska zveza ima sedaj v Etiopiji okoli 1000 svojih vojakov, okrepila pa je tudi svoje pomorske sile v Indijskem oceanu in v Sredozemskem morju. Poleg sovjetskih vojakov je v Etiopiji tudi preko 2000 kubanskih in okoli 3000 jugoslovanskih. To niso več samo vojski svetovlci, ampak se pripravljajo že za neposredno udeležbo v samem boju. Eritrejske gverilske skupine so zadnje dni objavile, da so ujele nekaj teh etiopskih "soborov", nekateri pa bi naj v boju tudi padli.

Po izgubi svojih vojaških oporišč v Somaliji lani je Sovjetska zveza začela graditi, kot trdijo obveščevalni viri, oporišče za svoje vojaške nastope v Adenu na južno-zahodni obali Arabskega polotoka, od koder je mogoče nadzirati, pa tudi prekiniti promet skozi Rdeče morje. Aden lahko odlično služi tudi za nadziranje morskega prometa v zahodnem delu Indijskega oceana, zlasti ob obali Afrike okoli Somaliskega polotoka.

Aden lahko služi Sovjetski zvezi ob sodelovanju Južnega Jemena s katerim je v tesni zvezi, za pritisk na Savdsko Arabijo, kjer so za enkrat največje znane rezerve olja. Savdska Arabija je kot čuvarica islamskih svetih mest Meke in Medine, vplivna v vsem islamskem svetu, v arabškem pa prav posebej tudi zaradi svojega oljnega bogastva in finančnih sredstev, ki jih ji to daje. Savdska Arabija sodeluje z Egiptom, Jordanijo in drugimi konservativnimi ter zmernimi arabskimi državami. Od njene politične in finančne podpore je verjetno odvisen uspeh ali neuspeh Sadatovega sedanjega iskanja miru na Srednjem vzhodu.

Savdska Arabija se zaveda nevarnosti položaja in je, kot poročajo, poslala na mejo Južnega Jemena, severno od Adena, dve diviziji vojaštva, ki jo naj varujejo pred vsenim presenečenjem. O položaju v tem delu sveta so dobro poučeni tudi Izraelci in Egipčani, Francozi in Britanci, ki imajo vsi tam svoje koristi.

Sovjetsko posredovanje v Etiopijo v sedanjem izrednem obsegu vzhajanja Washington, pa tudi njegove zavetnike v Evropi. Povezujejo ga z ostalimi sovjetskimi koraki drugod v Afriki, pa tudi v Evropi in Aziji. Svet je postal enota in vsak ukrep na enem koncu ima vpliv in posledice na drugem.

Zahod vidi v sedanjih sovjetskih korakih v Afriki in Južnem Jemenu del sovjetskega načrta za razširitev in utrjevanje sovjetskega vpliva v tem delu sveta, ki bi naj Moskvi omogočil v prihodnjih letih dosego neke vrste nadzora nad ležišči olja v Savdski Arabiji in tudi v arabskih državah ob Perzijskem zalivu. Kdor bo imel v prihodnjih letih nadzor nad tem oljem, bo imel močan čr ne kar dolgoročni vpliv tudi na usodo industrijskih držav, ki to olje nujno potrebujejo, dokler ne najdejo in razvijejo drugih virov energije.

ZDA se zavedajo tega in niso pripravljene dopustiti, da bi se Sovjetska zveza usidrala v tem delu sveta, od koder bi mogla med drugim tudi daviti gospodarstvo večine svobodnega sveta.

Predsednik Carter je sovjetski poseg v bojevanje med Etiopijo in Somalijo označil za nevarno in škodljivo miru v Afriki ter izrazil upanje, da bo ZSSR sledila zgledu ZDA, ki se v spor ne mešajo, ampak gledajo, kako bi ga pomagale končati. Predsednik ZDA je v tej zvezi omenil Varnostni svet Združenih narodov, na katerega naj bi se spirti državi obrnili.

Somalija kriči med tem v svet, da pripravlja Etiopijo s podporo in ob udeležbi sovjetskih in kubanskih čet veliko ofenzivo, ki bi naj potisnila Somalijce iz pokrajine Ogaden in prodrla celo v severno Somalijo samo, kjer bi naj imela namen zasesti Berbero, ki bi naj tako zopet postala sovjetsko vojaško oporišče. Somalija napoveduje tudi etiopski vdor v Džibuti, ki bi naj na zahodnem bregu Rdečega morja predstavljal drugi krak klesč okoli morskega preliva Bab el Mandeb med Indijskim oceanom in Rdečim morjem.

Somalija je pozvala Zahod, naj ji pošlje orožje in ji pomaga tudi s lastnimi silami preprečiti etiopsko-sovjetske načrte.

BESEDA IZ NARODA

IZPOD ZVONA SV. ŠTEFANA IN OKOLICE

CHICAGO, Ill. — Morda vam je znana zgodba o "Hlapcu Jernej", katero je tako drastično opisal veliki slovenski pisatelj Ivan Cankar. Jernej je bil hlapec pri bogatem kmetu. Vzviševal se je v svoj posel, vzljubil je gosodarja, noč in dan je garal na kmetiji. Oral, sejal, sadil drevesa in jih cepil. Pestoval je, gospodarjeve otroke in jih imel rad kot svoje. Umril je gospodar, kateremu je zvesto služil leta in leta in se v tej službi postal. Kmetijo je prevzel njegov sin. In ta je rekel hlapcu Jerneju: "Jernej, dosluži si, postaral si se, ne moreš več biti pri nas. Pojdi, kamor želiš." Jernej je šel iskati pravico na sodnijo, a je ni našel. Na stara leta ni imel več iti nikamor.

Ta zgodba mi stoji pred očmi, ko gledam naše "prevzitarke", naj bodo te ali druge narodnosti. Vzgojili in prehranili so kopicotrokov. Jim oskrbeli primerno šolanje, dali jim tudi gotovo mero moralne vzgoje. Garali so za svoj ljubljani drobiž, tesno je bilo v hišici, katero so zgradili s svojimi žulji. Prišla je starost, onemoglost. Star človek je večkrat siten, ne more si pomagati, kakor bi želel, a čuti, da ima pravico, da na stara leta ravnajo z njim tako, kakor je on ravnal z otroci. Pa je tako, kakor pravi slovenski pregovor: "Oče in mati lahko preredita šest otrok, vseh šest otrok pa ne more prerediti očeta in matere, ki sta jim dala življenje."

Ni povsod tako. Poznam tudi slovenske družine, kjer sta oče ali mati tudi v starih letih deležna nežne oskrbe prav do smrti. So pa družine, ki komaj čakajo, da potisnejo roditelja v starostni dom...

Kako je v teh domovih osebnost, ne vem. Le enega sem imel priliko obiskati. Neka gospa mi je rekla: "Samo v dom za stare ljudi ne hodite." Gotovo je to povedala iz lastne skušnjave. Najbolj muči ostarele ljudi dolgočasje. Ko so morali v dom za stare ljudi, so jim otroci obljubljali, da jih bodo vsako nedeljo obiskali. Obljuba je bila kmalu pozabljena. Morda le tu in tam. In če eden od roditeljev v tem domu umre: lep pogreb, venci, tudi solze, za katerimi se skriva vse kaj drugega kot žalost. Tak je svet...

Farno glasilo St. Stephen's Chimes poroča, da so se letos farani ob božični zbirki prav dobro odzvali. Darovi so prihajali tudi izven Chicaga. Nad \$7,000 je bilo zbranih. Zasledujem letna finančna poročila. Letos je gotovo rekord. Ko bi bilo vedno tako. — Fara sv. Stefana mora pomagati s svojimi prispevki revni fari sv. Rešnjega Telesa. Je na Cermak Rd., blizu Pulaski Rd. Je bila nekoč dobro stojajoča fara, a spremembe v okolici so jo potisnile v sedanje stanje. Nekeč so tam živel Poljaki, Čehi, tudi nekateri Slovenci. Ko je nek Poljak prodal hišo črnu, so bili v 14 dneh na hišah napisani "For Sale". Cisto brez potrebe, samo zaradi enega črnea. Cerkev je lepa, ima tudi šolo. Prav je, da velikušno podpremo tudi vzdrževanje te cerkve in fare. Ali naj zaradi naše zanikarnosti in trdnosti propade? Kardinal Cody je vpeljal to zbirko pod naslovom: "Sharing is Caring". Zbirka ni obvezna, potrebno je pa, da jo v globini verne duše razumemo.

Bil sem po dolgem času spet enkrat pri šolski maši. Jutranjo slovensko sem zaspal. Bila je lepa udeležba, disciplina, ni več drena na koru, g. organist je bolj prost, imajo vsak dan drugega bračca. Kako prav, da se mladina navadi na sodelovanje. Tudi oltarne darove prineseta dva učenca. Imajo od časa do časa tudi primerno pridigo. Father Klavdij in Father Bernard sta ubrala pravo pot.

Ne pozabite, da bo v nedeljo, 29. januarja, mladinska maša in po maši sestanek v spodnji dvorani. Po maši pa vsi, kar nas je, na Baragovo kosilo, kjer bo tudi letni občni zbor Baragove zveze za Chicago.

V Clevelandu je izdalo Društvo protikomunističnih borcev "Tabor" ploščo Slovenski domobran. So pesmi, katere so peli slovenski domobranci, polni ognja in navdušenja za protikomunistično borbo, ki je ogrožala Slovenijo. Svoj čas so bile izdane te plošče, sedaj je ena sarališča (Long Play). Vse plošče, ki so dospole v Chicago, so razprodane. Lahko pa jih še naročite preko g. Lojzeta Gregoricha, 1844 W. 22nd Place, Chicago, Ill. Cena \$5.

Društvo sv. Stefana št. 1 K.S. K.J. je dobilo novega tajnika v osebi Toneta Gabra ml. Tone je povsod zraven, kjer gre za dobro stvar. Vedno navdušen za razne športne aktivnosti. Gotovo bo kot novi tajnik vnesel v društvo novega ognja in znal pritegniti mladino. To se mi zdi najvažnejše.

O'Hara letališče v Chicagu je še vedno med prvimi v deželi, kar tiče letalskega prometa.

V Argentini izhajajo od časa do časa knjige, v katerih so opisane pričevanja naših ljudi, ki so morali bežati pred komunisti. V knjigi: "Taboriški arhiv priča", zvezek 4, dokument VII., sem zasledil pričevanja ljudi iz taborišča v Feggezu. Tako npr. pričevanja Marije in Malke Jančar, Alojzije Neuwirth in Katarine Zemljic. Sami štajerski rojaki. Sicer ni nič novega, a je le dobro, da od časa do časa obnovimo spomine na tiste žalostne in negotove čase. V Chicagu dobite te knjige pri g. Ani Gaber; v Clevelandu pa gotovo v Slovenski pisarni.

V afriški vojni so se srečali trije levi. Prvi lev je rekel: "Danes se mi je sorazmerno dobro godilo. Ujel sem nekega Angleža in ga pohrustal. Za sijo sem sit." — Drugi lev je povedal: "Tudi jaz se ne smem pritožiti. Pograbil sem nič hudega slutečega Nemca in ga pojedel." — Tretji lev je bil pa žalosten. "Lačen sem tako, da se skozi mene vidi. Ves dan sem tekkel za nekim Italijanom, pa ga nisem mogel dobiti."

Prav lepe pozdrave pošilja vsem

"Toti Stajerc"

Že tri leta je minilo

Cleveland, O. — Dober del katoliških Slovencev v tej blagoslovljeni deželi je poznal Jožeta Nemanicha, dolgoletnega podpredsednika in nato predsednika KSKJ. Vsi smo ga spoštovali in cenili njegovo delo, vsemi je bil pokojni prijatelj in prijazen rojak.

Leta 1947 sem se za stalno preselil iz Evrope in se naselil v Clevelandu. Udeleževal sem se slovenskih katoliških prireditvev in se tako seznanil z velikim številom slovenskih rojakov, med njimi tudi s pokojnim Tonetom Grdino in pokojnim Jožetom Nemanichem. Oba sta bila dolga leta dejavna v KSKJ in med vodilnimi katoliškimi Slovenci v naši deželi, zlasti pa še v Clevelandu.

Ko je bil sprožen predlog za slovensko kapelo v Narodnem svetišču v Washingtonu, D.C., je bil pokojni J. Nemanich med prvimi, ki je zamisel podprl in se priključil delu za njeno izvedbo. Vstrajal je pri tem naporu vse, dokler ni bil uspešno zaključen.

Pokojni Jože Nemanich, ki počiva že nad tri leta v grobu in čaka na vstajenje, je bil velik prijatelj pokojnega škofa Gregorija Rožmana in vnet za vse katoliško med nami.

Odšli so v večnost veliki naši možje, za njimi odhajajo vedno novi, na našo žalost in nesrečo, na nje nobenega pravega namdomestka. Bolj in bolj čutimo njihovo izgubo! Ohranimo vse v lepem spominu!

Jože Vrtačnik

V slovo pokojnemu sen. H. H. Humphreyju

Stockton, Calif. — Danes so se moje misli ustavile daleč v preteklosti, v letu 1949. Takrat je novi vselitveni "TRUMANOV" zakon na široko odprl vrata protikomunističnim beguncem v Ameriko.

Nerazgledani, brez znanja angleškega jezika, smo bili kot plavalčica barka na širokem, razburkanem morju, katera ne najde sama sebi primerne pristanišča.

Slovensko vodstvo se je odločilo za sodelovanje s slovenskimi novopriseljenci zastopniki in tako je prišlo do dopisovanja.

Prvi med izbranimi je bil pokojni senator H. H. Humphrey. Veliko truda je vložil za dopolnjevalni vselitveni zakon in njegovo izboljšanje s št. S 2358, istočasno je vložil predlog za denarno pomoč v višini \$10,000-000 dolarjev za proslavo "WORLD REFUGEE YEAR". Tako smo izkoristili leto 1960. Vkljub vsem trudom zakon ni bil dopolnjen, zato je leta 1964 pokojnik prišel s ponovnim delom in je predlog katerega so predlagatelji je bil, nosil št. S 1932.

(Njegova pisma so bila v preteklosti že objavljena.)

Leta 1967 nas je v sredi potrebnega dela dohitela novica, da se je naš washingtonski svetovalec moral podati v bolnico na zdravljenje.

Da pokažemo razumevanje, pazljivo, zahvalo za njegovo plemenito delo v našo korist, smo poslali posebno skrbno sestavljeno pismo, na katerega smo sprejeli sledeči odgovor in se v njem izražala njegova hvaležnost.

Dear Maks,
Even under the best of conditions, hospitalization is rather a lonely experience. Your message brought that extra ray of sunshine and good cheer that meant so much.

Thank you for remembering me.

With best wishes
Sincerely,
Hubert H. Humphrey
The Vice President

Danes več kot po desetih letih je ta mož velikega kova, nekdanji javni delavec, pisatelj, profesor, nekdanji župan, senator, podpredsednik ZDA in predsedniški kandidat, prijatelj priseljencev in beguncev zaprl svoje trudne oči.

Z njim lega v prerani grob velik borec za človeška pravice, boritelj proti poizkusom raztreževanja atomskih sil, sodelovatelj zakona starim v bolniškem zavarovanju in poleg vsega graditelj na tisoče raznih doprinosov za praktično upora-

Dr. F. Blatnik:

Bog pomaga tudi, ko ga ne prosimo

Tega nisem napisal, ker si domišljam, da sem poseben božji ljubljencec, temveč da opozorim bralce, naj skrbno premislijo, če niso morda tudi sami v življenju prejeli posebnih znakov božje naklonjenosti!

II.

6. Nemški vojak skril moj denar.

Ko so Nemci začeli izseljevati naše ljudi s Štajerske in Gorenjske na Hrvaško in v Srbijo, pa nobenemu duhovniku ni bilo dovolilo, da bi šel z njimi, marveč so jih pozaprl in potem poslali v pravoslavno semenišče v Sremsko Mitrovico, sem sklenil, da grem za pregnanci v Srbijo in skušam tam organizirati dušno pastirstvo za nje. Ko je dr. Ehrlich zvedel za moj namen, je brž poskrbel za nekaj denarne pomoči in mi prinesel 60,000 dinarjev, polovico od škofa in duhovniškega društva, drugo polovico od dr. Natlačena in politikov.

Kuvertu z denarjem sem dal v kovček prav na vrhu z namenom, da ga bom pred mejo v Srbijo porazdelil po žepih. Ker je Hrvaška takrat še dajala 50% popusta na železnici na podlagi jugoslovanskih uradnih izkaznic, sem si od Zagreba napregel kupil vozni listek 2. razreda in vstopil v oddelek, kjer je pri oknu sedel nemški vojak. Neprijetna družba, pa kaj sem hotel? Dal sem kovček na polico in se vsedel k vratom. Nihče več ni vstopil vso pot.

Popoldne je pa na neki postaji vlak nenavadno dolgo stal. Stopil sem na hodnik in odprl okno, da vidim, zakaj. Ob vlaku sem zagledal razvrščene može v zeleni uniformi, postaja se je pa imenovala Ruma. Neki civilist pride k vlaku in me vpraša: "Kaj pa Vi, g. dr. Blatnik, delate tukaj?" Bil sem čisto v civilu, zato sem se čudil, da me kdo tam pozna. Povedal mi je, da je bivši salezijanski gojener iz Murske Sobotice. Na vprašanje kaj tam počne, je rekel: "Sem v srbski carinski službi." "Kaj je tukaj pregled?" sem nerazumno vprašal. "Da," je rekel in dodal: "Nemci so že v Vašem vagonu." Skočil sem v kupej s tako naglico, da je vojak postal pozoren, odprl kovček kar na polici in segel po kuverti, da bi jo kako skril, pa se vojak oglašil: "Haben Sie was zum verstecken?" (Bi radi kaj skrili?) Če mu rečem, da ne, sem si mislil, pa vidi, da skrivam, bo narobe; je boljše, da tvegam in kar priznam. "Jawohl." (da) sem rekel. "Geben Sie her (Dajte sem) je dodal. In izročil sem mu kuvertu. Položil jo je na sedež in se na njo vsedel.

Komaj sem se pa tudi jaz vsedel, je že prišel pregled. Najprej vprašanje, koliko denarja imam. Moral sem pokazati denarnico in, kar je bilo v njej. Nato pa pregled kovčka. Vojak niso nič vprašali. Ko so odšli, me je pa začelo skrbeti, če mi bo mož vrnil denar. Ga je in lepo sem se mu zahvalil.

V tisti stiski nisem prav nič mislil na Boga in na molitev, pa mi je Bog čudovito pomagal. Ko je bila nevarnost mimo, sem se pa le znašel in se Bogu in Mariji zahvalil za tako očitno pomoč.

Denar sem varno prenesel in ga polovico beograjskemu nadškofu dr. Ujčiću, drugo polovico bo.

Spomin na to plemenito, graditveno dušo bo ostal med narodom in v ameriški zgodovini. Niso veliko te besede, izražene pa so iz globoke zahvale in zasluženega spoštovanja. Naj mu bo ONI, v katerega je zaupal, za vse velikušno delo v njegovem življenju bogat plačnik.

Maks Simonič.

pa ohranil za potrebe po kolonijah.

7. Še en Nemec, ki mi ni bil nevaren.

Ko sem se vrnil iz Srbije in poročal, kako so tam naši ljudje raztreseni med pravoslavne Srbe, je naš provincial g. Špan takoj poslal tja doli prof. Lojzeta Luskarja in dr. Franceta Ciganca, škof pa malo pozeje g. Marijana Kremzarja. Jaz sem bolj vzdrževal zvezo, potujoč iz Srbije v Ljubljano in v Rim, da sem poročal sv. očetu in prosil pomoči, izgnancem pa prinašal obleko in pošto od svojcev v Sloveniji.

Potna dovoljenja sta na beograjski postaji pregledovala dva nemška podčastnika, prtljago pa srbski cariniki, ki so bili zelo uvidevni, ko sem jim pojasnil, za koga vozim s seboj toliko prtljage.

Ko sem nekoč zopet prišel v Beograd, me je eden nemških preglednikov ustavil, rekoč: "Sie sind ein Priest." (Vi ste duhovnik.) Hodil sem čisto civilno oblečen, v hlačah pumparicah in v gojzarih. Res nisem bil v stanu doumeti, kako me je pogruntal. Odgovoril sem: "Da, sem. Ali je pa to kaj slabega?" Odvrnil je: "Ne, da bi vam le povedal, da vem."

Ko sem se neko nedeljo zvečer vračal, sem se nalašč zamudil v carinskem uradu in čakal, da bo morda tik pred odhodom vlaka, ko že skoraj ni več ljudi za pregled, zapustil svoje mesto, da se legitimiram njegovemu tovarišu, ne njemu. Res je kakih 10 minut pred odhodom izginil. Urno pograbil kovček, skočil pred drugega podčastnika, mu pomolim potni list pod nos ter grem na peron. Koga srečam tam? Tistega podčastnika, pred katerim sem se izmikal. Ustavil me je rekoč: "Vi ste danes naševali v cerkvi Kristusa Kralja in jaz sem bil pri Vas sv. maši. Nikar se me ne bojte. Kdaj boste zopet prišli? Rad bi namreč nekaj več govoril z Vami." Dejal sem, da nameram biti nazaj čez kakih 14 dni.

Tedaj mi je rekel: "Sem doma s Tiroskega in imam tukaj prijatelja iz Inomosta, čigar mati je bila dijaška gospodinja in je tukajšnji nadškof kot dijak pri njej stanoval, pa je svojega sina že ponovno prosila, naj nadškofu izroči njene pozdrave. Kako bi bilo mogoče priti do njega? Nadškofu sem to povedal in pristal je, da smo vsi trije prišli k njemu. Videl sem, da mu vsa zadeva ni bila kaj posebno ljuba, pa je vendar bil z Nemcem kar prijazen.

8. Tvegana pot v Beograd.

Slovenci in Srbi smo trpeli enako usodo od okupatorjev, zato je razumljivo, da smo nekateri iskali stik s četniki generala Mihajlovića. Spomladi leta 1942 so pa Nemci to izvohali.

Na svoji poti v Beograd in nazaj sem se vedno ustavil v nadškofijskem konviktu v Zagrebu, ki smo ga vodili salezijanci. Ko sem v velikem tednu leta 1942 prišel tja, me je čakala brzojavka iz Zemuna, ki se je glasila: "V Beogradu razsaja nalezljiva smrtno nevarna bolezen. France (senator Smodej), Emil (pisatelj Savinšek), Vanci (Vrabi) in drugi na smrt bolni. Ne hodite." Postal jo je g. Pavle Fajdiga, ki zdaj živi v Argentini. Zelo sem mu hvaležen za to uslugo. Obvaroval me je, da v Beogradu nisem padel Nemcem v roke.

Sem pa kljub temu šel v Srbijo, ker sem sobratoma v Paracinu obljubil, da bom za Veliko noč tam, da bosta onadva mogla okrog po naselbinah. Peljal sem se do Zemuna, do kamor je takrat že segala Hrvaška, in šel k šolskim sestram vprašat, če bi imele nekšnega človeka, ki bi (Dolge na 3. strani)

KANADSKA DOMOVINA

SR Slovenija v letu 1977

TORONTO, Ont. — *Ekonomija*: Pred meseci je bil slovenski Kanadčan na obisku na Dolenskem. Pri razgovoru v gostilni je prišlo do izzivanja, čeprav prav moral si iti preko luže, ko pa je doma tako dobro. No, po vsej, kaj zaslužiš? Kanadčan je bil ravno dosti razpoložen, pa pravi: No, pa začnimo pri Tebi, koliko jajc zaslužiš na uro? Kakih 8 jih pa že bo, pravi domačin. No, jaz v Kanadi jih za isto delo zaslužiš kakih 100 srednje velikosti. Temu Kanadčanu, ki je dobro razumel, kje "Marksa" čevlji žuli, je bilo "svetovano", da naj v dveh dneh zapusti Dolensko. Premnogi obiskovalci, skoraj bi rekli večina, trdijo, da doma živijo dobro, celo izvrstno. No, poskušajmo to analizirati:

Najprej je treba odkloniti trditve, da danes ljudje bolje živijo, kot so pred vojno. Ta trditve, četudi resnične, je namreč brezpredmetna, ker se je končno po celotnem svetu dvignila, razvil in uporabila nova, boljše tehnika in temu primerno se je povsod dvignila življenjska raven. Predno gremo naprej, ne smemo pozabiti, da je bilo življenje v SRS v prvih 20 letih po vojni, vse do l. 1965 silno trdo. Kdo bo vrnil in kompenziral 20 let?

V zadnjem času s e položaj kmeta izboljšuje, toda je še vedno daleč za položajem kmeta v Avstriji in Italiji. V SRS je so razmerje med cenami proizvodov in med cenami strojev, in gnojil še vedno zelo neugodno. Za kmečke pridelke, samo v zadnjem času, SFRJ plačuje vsaj približno svetovne cene, o kakšni podpori, ako cene ne pokrijejo produkcijskih stroškov, še govora ni. Cena strojev, brez katerih ni več kmetijstva v Evropi, je v SRS po 50 in več odstotkov višja. Zadnja leta so razmerno dobro shajajo kmetje s 21 do 30 gal živine in seveda kmetje blizu mest. Slabo gredo v denar krompir (1977), žito in sadje. Vinogradniki tožijo zaradi konkurence alžirskih in španskih vin, tako da so premnogi prešli samo na prodajo grozdja socialističnemu sektorju.

Zadnja leta je v SRS zanimiv razvoj v kooperaciji kmetov na prestopoljni podlagi, videlo se bo sčasoma, ako bodo produkti od socialističnega sektorja plačani primerno. Se vedno velja prepoved lastovati več kot 10 hektarjev. Kmet upokojenec po odbitku socialnih dajatev ostane s 15 "jurji", to je \$10 za en mesec pokojnine.

Kupna moč dinarja pada po kakih 20% na leto skozi zadnjih 5 let in je uganka, kakaj SFRJ ne devalvira, ker, recimo, cena dolarja ostane ista kljub temu, da je dolarski con inflacija samo 7 do 8% na leto. Zaradi dinarja moremo v kratkem pričakovati krepko devalvacijo, edina druga možnost je povratek meru delalo do 200.000 Sloven-

v strogo dirigirano gospodarstvo kot v ZSSR.

Cena hrane v SRS v novembru 1977:

	din
1 kg jabolk	650,00
1 jajce	260,00
1 kg sladkorja	1.330,00
1 liter mleka	580,00
1 kg riža	2.000,00
1 kg surovega masla	7.960,00
1 kg bele moke	800,00
1 kg teletine	8.000,00
1 kg govedine	6.500,00
1 kg krompirja	300,00
1 kg solate	650,00
1 kg kruha	450,00
1/4 kg kave	5.000,00
Avto "Zastava"	3.000.000,00
1 kWh elektrike	100,00
(od 10. zv. do 6. zj.)	50,00

Spremenjeno v dolarje stane košara hrane v Ljubljani \$19,00

Povprečna delavska plača v SRS v l. 1977 je znašala din (starih) 397.000, to je \$210; v Kanadi, v Ontario, na mesec, recimo, \$1.115 in gornja košara stane v Torontu 316,25. Torej je vsaka primerjava nesmiselna.

Sorazmerno dobro so plačani v SRS inženirji, advokati, direktorji, od 700.000 do 1.200.000 dinarjev. Infrastrukture so še vedno slabe, posebno so tu mišljene ceste in železnice. Neverjetno se sliši v socialistični državi, kjer so na razpolago stroji, tehnika in delovna sila, pa vendar ni močnosti urediti ceste. Izgleda, da igra vlogo najbolj osvojen "kapital".

Kritična postaja zdravstvena zaščita. Na zdravnika se čaka po 3 in več ur in "kuverta" je obvezna. Med kirurgi postaja stanje nevzdržno, v SFRJ jih je 1.300, delajo povprečno po 71 ur. Zaradi preobilnega dela jih je do 51% zdravstveno ogroženih in verjetnost, da bodo prišli do pokojnine, velja samo za 2% kirurgov. V emigracijo je odšlo 4.500 kirurgov. V bolnicah je težko dobiti posteljo in moraš deliti "kuverte" celi vrsti uslužbencev, drugače boš za začetek zastoj čakal na menjavo posteljnine.

Kljub marsikateri negativni sliki se ne sme zanikati dejstva, da se je precejšnjemu delu prebivalstva v SRS dvignila življenjska raven. Vsi slišimo o lepem hišah, "vikendih", avtomobilih, počitnicah doma, mnogi celo v inozemstvu, mogoče v cenejših motelih, pa vendarle. Kako je prišlo do tega? Odgovora ne smemo iskati samo v silno izrabljajoči zaposlenosti moža in žene (51% žena dela, skoraj svetovni rekord), nego predvsem v privatnem sektorju. Ta sektor doma plačuje tudi po din 60.000 na dan in postaja vedno važnejši.

Privatni sektor je postavil vedno hiš in kupil do 80% avtomobilov. K temu sektorju moramo tudi prišteti delo v inozemstvu, kjer je v najslabšem primeru delalo do 200.000 Sloven-

cev, to je skoraj petina zaposlenih v SRS. Ker so plače v inozemstvu po vsaj 3-krat večje od domačih, ki se vrtijo blizu eksistenčnega minimuma, je na dlani, da je kapital, ki so ga ustvarili privatniki zunaj SRS, silno velik in ta je potem skoraj v celoti vložen v SRS dvignil življenjsko raven.

Dilema ekonomije v SRS, ki se itak že dolgo več ne more imenovati niti komunistična niti socialistična, je tale: Koliko še popustiti privatnemu sektorju, da se bo življenjska raven vsaj obdržala na današnji ravni in da pri tem ne bi privatni sektor postal premočan in bi s tem se manjšala njegova odvisnost od države in partije. Tudi vedno obstaja nevarnost ostre kritike s strani Moskve, če to ni več socializem. Slovenski človek je ustvaril vsaj za del prebivalstva neko vzdržno stanje, ki bi bilo neprimerno boljše, če bi dali privatnemu sektorju več prostosti in mali industriji in predvsem trgovini, saj na kako večjo liberalizacijo v današnjih prilikah itak ne morejo računati.

To stanje, ki ga seveda mnogi preužirano hvalijo, je nastajalo v trenutkih, ko je diktatura popuščala. Ko je bil boleč potkus kolhozov in prisilnih zadrug opuščen, ko so tovarne dobile, vsaj do neke mere več prostosti, ko je delavec lahko menjal delo in celo šel v inozemstvo, je šlo naprej. Ko so meje odprli turizmu in deloma tuji investiciji v formi kooperacij ali skupnih podjetij, je bil zabeležen napredek. Čimbolj SRS opušča idealne, toda v praksi že 60 let neizvedljive marksistične ekonomske smernice, tem bolj se življenjska raven dviga. Današnje ekonomsko stanje je torej v glavnini meri nastalo ne zaradi socializma, ampak kljub socializmu.

Politični položaj: Politični pritisk je v SRS v zadnjih 6 mesecih leta 1977 popustil. Kot smo zvedeli med letom, so imeli v letu 1977 v SRS 17 političnih pripornikov, imenoma se je vedelo samo za 4 od njih. Amnestija je letos novembra nekaterih od teh zajela, toda imenoma se je zvedelo le za sodnika F. Miklavčiča.

E. Kardelj je letos začel razvijati novo teorijo o samoupravnem demokratičnem pluralizmu, ki ga sedaj skuša tolmачiti na vse možne načine, toda še ne vidi nobene njegove uvedbe. Pritiski proti vplivu Cerkve je bil v preteklem letu manj viden. Javne, za KPS vznemirjajoče izjave nadškofa dr. J. Pogačnika o medvojni dogodkih niso imele zaenkrat nobenih posledic. Obnova koprskih škofije je doprinesla pozitivno k današnjemu položaju, konkretno so bila dana nekatera dovoljenja za zidavo cerkve v Novi Gorici in drugod. Slovenski tisk izven meja SRS še vedno nima dostopa v SRS, ga ljudje kljub temu tja jemljejo, pa ni bilo zaradi tega nobenega sodnijskega slučaja. Emigranti so deležni posebne čisto nepotrebne pozornosti in "priateljskih" pogovorih, ki so jih vsi prestali, zgleda, brez negativnih posledic.

Na kulturnem polju ni bilo v letu 1977 nič pomembnega. Kot velja za prejšnjih 31 let, tudi v letu 1977 v SRS ni izšlo kako knjižno delo, ki bi res navdušilo. V Kopru so izdali po dolgem odlašanju novo Rebulovo delo "Snežovi Edena", ki pa ni navdušilo tako kot nekatera prejšnja dela; razen par odstavkov je vse preveč abstraktnosti in težkih simbolizmov, ki jih navadni bralec le težko zajame. Kljub temu, da sta oba naša znamenita zamejska pisatelja A.

Rebula in B. Pahor svobodna v njunem pisanju, se celo pri njima mnogokrat čuti neki obzir, neka taktika do nove družbene ureditve v SRS in s tem nujno trpi ustvarjalni duh. Razni mali znaki svobodne misli, kot se pojavljajo doma in v zamejstvu, v dobi disidentstva ne zadostujejo, treba bo iti še marsikak korak naprej do večje odprtosti in resnice.

Med zamejci se v letu 1977 ni nič bistvenega spremenilo. Priporci imajo opravka z italijansko vlado in Cerkvijo, ki kažeta nekaj dobre volje za reševanje manjšinskega vprašanja. Na žalost je bil zavrnjen lasten slovenski šolski okraj za vse slovenske šole v Italiji. Izgleda, da ima predlog o zakonu o globalni rešitvi manjšinskega vprašanja v Juljski Benečiji dokaj upanja na pozitivno rešitev.

Na Koroškem je bilo leto 1977 leto globokega razočaranja nad avstrijsko vlado. Manjšinsko štetje so kljub protestom SFRJ in koroških Slovencev izvedli. Končalo se je po zaslugi Korošcev klavirno, npr. so našli več Slovencev na Dunaju kot na Koroškem, pa vendarle Avstrijci na podlagi tega štetja in drugih faktorjev sedaj postavljajo slovenske napise samo v nekaterih krajih, ki obsegajo komaj 20% slovenskih občin, kot so bile znane še iz časa obveznega dvojezičnega šolstva.

S procesi proti našim fantom, ki so protestirali proti krivičnemu štetju, Avstrijci nadaljujejo. Korošci so zahtevali s strani SFRJ protest na beograjski konferenci, po zadnjih vesteh iz tega ni nič, bo torej zopet veliko razočaranje za koroške Slovence, ki toliko zaupajo v intervencijo SFRJ.

Sploh je naslon na SFRJ šel predaleč, ker se po vseh potezah slovenske skupnosti in NSKS še posebej po njihovem pisanju v NT in drugod vidi, da so že skoraj popolnoma izgubili prostost manevriranja. To še posebej velja za NSKS (Narodni svet koroških Slovencev), ki se je tako rekoč odpovedal samostojnemu nastopanju pred mednarodnimi forumi kot sedaj v Beogradu ali v neposredni pritožbi na podpisnice avstrijske državne pogodbe, katere člen 35 to omogoča. Ta pretesna vezanost na SRS se tudi izraža v zanemarjanju slovenske emigracije, od katere bi lahko imeli zamejci precejšnjo korist.

Ko je danes SR Slovenija v položaju, ko narod res ne more spregovoriti, bi človek pričakoval od slovenske skupnosti in NSKS v njihovih pogostih zvezah s predstavniki SRS vsaj kakšno gesto v korist demokratične evolucije, npr. kako besedo v korist sodnika F. Miklavčiča, indeksa prepovedanih knjig, publikacij, svobode vere. Na stvari mogoče ne bi nič spremenilo, vsaj ne takoj, toda taka gesta bi bila nadvse plemenita in cenjena in v današnjem času niti ne bi bila več tvegana. Tako pa s šestanki, konferencami, predstavniki SRS zvane poniževalno, ker se vedno nastopa na zamejski strani kot partner, ki pričakuje uslug, intervencij, skiepajo se v imenu organizacij in njihovih volivcev neki dogovori, akcije, za katerih vsebino se ni nikdar nič točnega zvedelo.

Premnogi zamejci odklanjajo tak način povezave z matično domovino. Ta njihov odklon se ne izraža več glasno, ker jim manjka moči in zadostnega števila, toda praktična posledica je ta, da postajajo indiferentni in korak do narodnega odpada je take ljudi ni več tako daleč. Peter Urbanc

Smučarske tekme

Toronto, Ont. — Slovensko smučišče Old Smokey v Kimberley-Beaver Valley (tel. 519-599-5435) vabi slovenske smučarje na tradicionalne slovenske prireditve na snegu:

29. januarja — tekmovanje v skokih
5. februarja — zimska zabava
12. februarja — tekme v slalomu
18. februarja — Slovenske smučarske tekme
5. marca — Slovenski dan
Zmagovalci dobe lepe nagrade. Letos imamo dosti snega, pridite!

Vesel se je vrnil z obiska pri rojakih v Avstraliji

ORILLIA, Ont. — Eno leto je minilo in je čas, da povrnem naročnino za letošnje leto, četudi sem že malo pozne. Vzrok temu je bila obremenjenost na kmetiji in moja odsotnost, ko sem odpotoval v Avstralijo na počitnice. Hvala vam za redno pošiljanje časopisa, ki je zelo zanimiv, posebno še kolona, katero piše moj sorojak "Toti Stajerc". Lepo ga pozdravljam!

Zima se je letos zgodaj začela. V dveh mesecih smo dobili kar 137 cm snega, kar je dosti več kot lansko leto ob tem času. Vse kaže, da bo dolga zima, ker je še daleč do pomladi. V Avstralije sem se srečno vrnil. Lepe počitnice mi bodo stale dolgo v spominu. Prijatelji so me lepo sprejeli in odlično pogostili. Slovensko društvo me je povabilo kot častnega gosta na svojo "Lovsko veselico", ki je bila v Slovenskem domu v Melbournu. Želim se slovenskemu Melbournu lepo zahvaliti in vse iskreno pozdravljam.

Ob tej priliki se želim zahvaliti tudi uredništvu za iskrene čestitke k mojemu rojstnemu dnevu in poročevalcu "Kanadske Domovine" za tako lepe vrstice, kakor tudi vsem mojim prijateljem, ki so me v veselo presenečenje tako lepo počastili za mojo 50-letnico. Poleg daril in čestitk, ki sem jih prejel od prijateljev, me je posebno ganila čestitka, ki se glasi takole: Ob Tvojem 50. rojstnem dnevu se Ti spominjamo o prijateljski mi čustvi hvalečnosti. Iz srca Ti čestitamo in Boga prosimo, da Te spremlja in blagoslavlja še mnogo, mnogo let! Ohranja naj Te Tvoji družini in slovenski skupnosti zdravega in delavnega! Bog Te živi, Ti kličemo vsi v naši družini.

Vsem naročnikom, sodelavcem, posebno pa uredništvu AD želimo srečno in uspešno polno novo leto.

Iskrene pozdrave iz lepega kraja Orillie.

Stanko Šajnovič in družina.

Družabnost daljša življenje

Ljudje, ki so poročeni, ki imajo več znanec in prijateljev ter sploh dobre družabne stike, živijo po ugotovitvah ameriške raziskovalke Berkmanove dlje kot osamljeni, ki so sami zase. Zdravnica Berkmanova, ki je devet let zbiral podatke o Amerikancih obeh spolov in različnih starostnih skupin, je ugotovila, da je verjetnost smrti pri osamljenih in samotnih ljudeh dva do trikrat večja kot pri poročenih ali družabnih. Najizrazitejša razlika se je pokazala pri osamljenih ženskah: mučiti misli, če moje početje ni od 30 do 49 let starosti. Pri njih predrzno zaupanje v božjo pomoč kot pri njihovih sovrstnicah, da ga zasačijo

cah z dobrimi družabnimi odnosi. Pri osamljenih moških vseh starostnih skupin pa je bila ta nevarnost trikrat večja.

Po mnenju zdravnice, ki je seboj. Kot zmeden me je vprašala v zdravstveni ustanovi: "Herr Dr. Blatnik, Sie hier?" vi v Los Angelesu, so samotarji umirali zaradi istih boleznih kakor njihovi poročeni ali družabni starostni vrstniki. "Ni treba da si poročen ali da imaš vsaj tri dobre znanke, dokler imaš na raznih mestih dobre družabne stike," je dejala Berkmanova.

Ugotovila je tudi, da je med osamljenimi ljudmi več takih, ki preveliko telesno težo, takih, ki pijejo, ki se ne ukvarjajo s športom ali premalo spijo. Vendar to po njeni presoji še ni zadovoljiva razlaga za večjo verjetnost prerane smrti.

Pravi vzrok dolgoživosti družabnih ljudi in njihove večje odpornosti proti boleznim še ni znan, pravi dr. Berkmanova, in posebej poudarja, da zakonca, ki sta dolgo živela v skupnosti, umrta razmeroma kmalu drug za drugim. "Zanimivo je, da niti ni bistveno, ali je bil zakon srčen ali ne. Pokazalo se je, da je zakon boljši kot osamljenost!"

Bog pomaga tudi, ko ga ne prosimo

(Nadaljevanje s 2. strani)

me propeljal čez Savo v Beograd. Čez dobro uro je bil mož na mestu. Vprašal me je, če znam nemško, da me straži lahko predstavi kot novega inženirja organizacije Todt, kateri je tudi sam pripadal. Bilo je na Veliki petek in Nemci ta dan niso delali, ob Savi so bile samo straže. Brez težav me je prepelel in stražniku na oni strani rekel, da sem njih novi inženir. To me je stalo dvignjen je roke in pozdrav "Heil Hitler!"

V stolnem župnišču Kristusa Kralja sem imel svojo sobo, pa nisem šel po Krunski ulici v župnišče, namreč na nasprotni strani v nadškofijsko palačo. Nadškof dr. Ujčić se nie je pošteno ustrašil. "Kaj ne veste, da Vas pred župniščem že dva tedna noč in dan čaka Gestapovec?" me je zaskrbljeno pozdravil. "Zato pa prihajam tod skozi, Prevzvišeni," sem odgovoril, "in pojdem zdaj čez vrt in skozi okno tja v župnišče." Res sem se skobacal skozi kuhinjsko okno in od tam stopil pred župnika v pisarni, ki se me je še bolj prestrašil. "Poglejte skozi okno in videli boste Gestapovca, ki na Vas čaka," mi je rekel. Vprašal sem, če je kdaj prišel v notranjost poslopja, pa je rekel, da do zdaj ne.

Moja soba je bila v 1. nadstropju. Šel sem gori, vzel nekaj stvari, se poslovil od g. župnika, pa zopet čez vrt v nadškofijsko palačo in od tam k očetom a sumcionistom, kjer sem preupal, bil na Veliko soboto pri bogoslužju, nato se pa z vlakom odpeljal v Paračin in obiskal še več kolonij naših pregnancev.

9. Kar predrzno zaupanje v božjo pomoč. Tam po Srbiji se noben Nemec za mene ni zmenil. Ko sem pa začel misliti na vrnitev v Slovenijo, sem dobil občutek, da sem jetnik. Kako priti iz Srbije? Na žalost si imena in naslova dobrega moža, ki me je prepelel čez Savo, nisem zapisal in ne zapominl. Z druge strani sem bil pa prepričan, da imata tista nemška podčastnika, ki pregledujeta potna dovoljenja na beograjski postaji, nalog me aretirati. Kljub temu sem tvegati in hoteli dati tistemu Tirolcu priporočilo, da stori dobro delo iz me pusti skozi.

V cerkvi Kristusa Kralja sem se z vsem zaupanjem priporočil Bogu, nato pa napotil na postajo, zanašajoč se na božje varstvo. Spotoma so me pa začele mučiti misli, če moje početje ni od 30 do 49 let starosti. Pri njih predrzno zaupanje v božjo pomoč kot pri njihovih sovrstnicah, da ga zasačijo

pri nezvestobi. Kljub temu sem vztrajal pri svojem načrtu.

Tistega podčastnika je kar streslo, ko me je zagledal pred seboj. Kot zmeden me je vprašal: "Herr Dr. Blatnik, Sie hier?" (G. dr. Blatnik, Vi tukaj?) NI mi dal časa za odgovor, marveč mi brž vrnil potni list, se postavil v pozor in salutiral rekoč: "Kommen Sie nicht mehr! Heil Hitler!" (Nikar več ne hodite!) Spravil sem potni list, pobral kovček in odšel na vlak, pa spotoma prosil Boga, naj blagemu Tirolcu to dobro delo obilo poplača.

(Sledi)

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

Adjacent to Lakeland Freeway
Neff Rd. Area
OFFICE SPACE —
IMMEDIATE OCCUPANCY
\$25, 500, 675, 1000 — up to 4,000
sq. ft. Excellent access to I-90
and I-271.
261-6211 J. Dallos

Lastnik prodaja
Bungalov s 3 spalnicami in
razvedrilnico v Euclidu. Kličite
tel. 481-3164.

(18)

V najem oddajo
Stirisobno neopremljeno stanovanje s kopalnico in pralnico.
Kličite po 5. popoldne tel. 421-1047.

Stanovanje oddajo
Petsobno neopremljeno stanovanje s kopalnico, pralnico, ogrevom na peč oddajo na 1524-26
E. 49 St. Kličite po 5. pop. tel. 421-1047.

Stanovanje oddajo
Štiri in pet-sobno stanovanje na E. 64 St. in Addison Rd. blizu St. Clair Avenue oddajo. Kličite 881-9243 od 7-9 dopoldne.

Stanovanje v najem
Stirisobno stanovanje na 7004 Hecker Avenue oddajo. Kličite po 4. pop. tel. 431-0840.

—(15)

Novi zidani ranči
V Willowicku nedaleč od Lake Shore Blvd. so v gradnji novi zidani ranči s 3 spalnicami, v celoti podkletni. Kličite za pojasnila

UPSON REALTY
UMLA
499 E. 260 St. 731-1070
Odprto od 9. do 9.

Help Wanted
Woman or Couple to take care of semi-invalid lady in St. Vitus area. Modern living quarters provided and salary. Robert A. Novak, 6013 Glass Ave. 391-3333. (x)

INVENTORY CONTROL
Must speak English, have mechanical ability. Will co-ordinate material flow with shop and purchasing. Call 451-6666. (23-27)

CUSTODIAN COUPLE
Husband and wife, over age 35, to do housecleaning and yard work in a large Christian home. Furnished apartment, utilities and \$750 per month salary. References required. 771-1431. (19)

FIBERGLASS SHOP
Looking for good steady workers for fiberglass fabrication. Mature people desired.
Hanson Industries
1280 E. 286 St.
Euclid, Ohio
Tele. — 261-7056 (13-16)

Cleaning Woman
Full time office and factory cleaning 7:30 a.m. to 4 p.m. (sweeping and mopping.) Permanent. Hourly rate, 5 days.
Universal Cleaners
1218 E. 71 St.
431-8100 (13-16)

KOMPAS POTNIŠKA AGENCIJA

V letu 1978 smo glavni kontraktorji za že odobrene čarterje kanadske družbe za potovanje v Ljubljano.

Boeing 707 — Cena — Kan \$469-

od 28. junija do 8. avgusta od 12. julija do 8. avgusta
od 28. junija do 22. avgusta od 12. julija do 22. avgusta

Prav tako smo tudi glavni prodajalci za Wardair potovanja v Zagreb z novim DC-10. Cena začne s Kan. \$449. Zadrževanje popolno listo. Vse navadne, čarterske, mladinske in turistične karte za povsod. — Florida, Hawaii, Karibsko morje. Res prava strokovna postrežba za najem avtomobilov, davčne prijave, knjigovodstvo, potne liste in vizume.

DR. KAREL ŽUZEK Toronto, Ont. — Tel. 534-8891
PETER URBANC, notar 635A Bloor St. W.

BREZ DOMA

Hektor Malot

"Torej?" je vprašal Vitalis. "Ali bomo nadaljevali pot?" "Oh, gospod! Lepo vas prosim!"

"Torej ni bilo res, kar so o tebi iridili. Tvoje noge niso močne. Tako kratka pot te je že utrudila. To nam ne obeta nič drugega."

Ničesar nisem odgovoril. Le gledal sem v dolino.

Bila je mati Barberin. Njena avba je bila to, njena svita. Nobenega dvoma ni bilo, da je to ona. Hodila je naglo, kakor da bi se ji mudilo, da bi čimprej dospela domov.

Ko je dospela do ograje, je odprla vrata in s hitrim korakom šla prek dvorišča. Vrzaval sem se na obzidku, ne da bi se zmešnil za to, da se mi je Kapi približal. Mati Barberin ni ostala dolgo časa v hiši. Vrnila se je na dvorišče in tekala sem ter tja z iztegnjenimi rokami. Iskala me je.

Sklonil sem se naprej in začel kričati na vso moč:

"Mama! Mama!" Toda moj glas ni segel do nje, ker sem bil predaleč in šumenje potoka je zadušilo moje klice.

"Kaj ti je vendar?" me je vprašal Vitalis. "Ali si zblaznel?"

Ne da bi mu odgovoril, sem strmel navzdol v mater Barberin. Toda ona ni niti slutila, da sem tako blizu in ni dvignila glave. Šla je prek dvorišča, se vrnila na cesto in gledala na vse strani. Zakričal sem še bolj glasno, toda brez uspeha. Tedaj je Vitalis zaslutil resnico in se mi približal. Prav kmalu je zagledal belo avbico.

"Ubogi malček!" je tiho dejal.

"Oh, lepo vas prosim," sem mu zaklical, ker so mi te njegove sočutne besede dale pogum, "pustite me, da se vrnem."

Toda on me je prijel za roko in me odvedel na cesto.

"Ker si se odpočil, lahko nadaljujemo pot."

Hotel sem se mu izmuzniti, toda držal me je trdno.

"Kapi" je poklical, "Zerbin!"

Oba psa sta se mi približala. Kapi se je postavil za menoj, prevladoval nad vsemi še tako modrimi besedami: krik bolekih sem okrenil glavo. Prešli smo vrh hriba in nisem več mogel videti niti naše doline niti naše hiše. V daljavi so se modrikasti griči dvigali proti nebu. Moje oči so se zgubljale v daljavi.

V.

Ce kdo kupi otroka za štiri-deset frankov, še ni rečeno, da

je pesoglav, ki si kupuje človeško meso, da bi ga pojedel. Vitalis me nikakor ni hotel pojesti. Bil je zelo dober, kar je med tistimi, ki trgujejo z otroki, zelo redek primer.

Prav kmalu sem se o tem prepričal. Prav na vrhu hriba, ki loči dolino Loire od doline, kjer teče reka Dordogne, me je Vitalis zopet prijel za roko. Kmalu smo se začeli spuščati po južnem pobočju hriba. Ko sva molče korakala kako četrte ure, me je nenadoma zopet izpustil.

"Sedaj hodi lepo počasi poleg mene," mi je dejal. "Toda nikar ne pozabi, da te bosta Kapi in Zerbin, če bi hotel zbežati, prav kmalu zopet ujela. Njuni zobje so zelo ostri."

Zbežati! Čutil sem, da je sedaj to nemogoče in da zato nima niti pomena poskušati. Vzdihnil sem.

"Hudo ti je," je nadaljeval Vitalis. "Dobro te razumem in nisem zato nate prav nič hud."

Smeš tudi jokati, če misliš, da ti bo potem laže. Toda skušaj razumeti, da te nikakor nisem odvedel zato, da bi bil nesrečen pri meni. Kaj bi bilo s teboj? Zelo verjetno bi bil moral iti v sirotišnico. Ljudje, ki so te vzredili, niso tvoji starši. Tvoja mamička, kakor jo imenuješ, je bila zelo dobra s teboj, ljubila te je. Tudi ti si jo ljubil in se čutiš nesrečnega, ker si jo moral zapustiti. Vse to je kar prav. Toda pomisli, da bi te ona ne mogla obdržati pri sebi proti volji svojega moža. Barberin pa najbrž tudi ni tako brezsrčen, kakor si mogoče ti predstavljaš. Reven je in nima s čim živeti; poleg tega pa je sedaj še pohabljen. Ne bo več mogel delati kakor prej in zdi se mu, da pač ne more umreti za lakoto zato, da bi vzdrževal tebe. Spoznati moraš, otrok moj, že sedaj, da je življenje zelo pogostokrat boj in da ni mogoče storiti tega, kar bi sami hoteli."

Gotovo so te njegove besede bile zelo modre in mu jih je narekovala življenjska skušnjava. Toda v moji duši je neki krik, ki je postavljal nad vsemi še tako modrimi besedami: krik bolekih čine zaradi ločitve.

Nikoli več ne bom videl nje, ki me je vzgojila, ki me je ljubila in ki sem jo tako iskreno in pristržno ljubil! Ta misel mi je stiskala srce in grlo tako, da sem mislil, da se bom zadušil. Vendar pa sem korakal poleg Vitalisa in sem si skušal ponavljati njegove besede.

Niti malo nisem dvomil, da

je vse to res. Barberin ni bil moj oče in zato tudi ni bil pri-moran, da bi moral trpeti po-manjkanje ali celo lakoto zaradi mene. Vendar pa me je on našel in vzredil. Če me je sedaj od-slovil, je to storil le zato, ker me ni mogel več vzdrževati. Nikakor ni prav, da bi se spom-njal na to, da me je pahnil iz svoje hiše; spominjati se moram let, ki sem jih preživel v njegovi hiši.

"Premisli to, kar sem ti rekel," mi je zdaj pa zdaj ponavljal Vitalis. "Nikar se ne boj; pri meni ne boš nesrečen."

Ko smo prekorčili strmo pobočje, smo dospeli do obširne planjave, ki se je enakomerno in dolgočasno raztezala v daljavo. Nobene hiše, nobenega drevesa ni bilo videti. Bila je to visoka planota, pokrita z rjavim vresjem, kjer so se tu pa tam velike plasti bodičevja majale v vetru.

"Kakor vidiš," mi je dejal Vitalis in iztegnil roko proti planoti, "bi tukaj bilo brez pomena, da bi poskusil zbežati. Kapi in Zerbin bi te prav kmalu ujela."

Bežati? Niti malo nisem več mislil na to. Kam naj bi tudi zbežal? Sicer pa ta visokorasli starec z belo brado mogoče le ni tako strašen, kakor sem si domisljal? In če je bil moj gos-podar, s tem še ni rečeno, da bi moral biti brezsrčen gospodar.

Dolgo časa smo korakali prek žalostne planjave, pokrite z vresjem. Kakor daleč je segal pogled, ni bilo videti drugega kot enolično ravnino. Le v veliki razdalji so se dvigali majhni grički z golimi vrhovi.

Docela drugače sem si predstavljal potovanje in, ko sem včasih v svoji otroški domišljiji potoval po svetu, sem si predstavljal krasne pokrajine, ki niso bile prav nič podobne tej, po kateri sem hodil sedaj.

Prvič v svojem življenju sem napravil tako dolgo pot, ne da bi se kje ustavil. Moj gospodar je hodil z velikimi in umerjenimi koraki. Opica je čepela na njegovem ramenu ali pa na nahrbtniku, psi pa so tekali okrog njega, ne da bi se preveč oddaljili.

Zdaj pa zdaj jim je Vitalis prijazno govoril. Zdelo se je, da niti on niti psi ne čutijo utrujenosti. Zame pa je bilo drugače. Moje moči so bile že

izčrpane. Utrujenost se je pri-družila zbeganosti in zato sem kar omagoval. Noge sem že kar vlekel za seboj in z veliko te-zavo sem šel za svojim gospo-darjem. Kljub temu pa si ga nisem upal prositi, da bi mi do-volil nekoliko počitka.

(Da je prihodnjič)

LEPO PROSIMO:

Poravnajte zapadlo naročnino. Prihranite nam delo in nepotrebne stroške. Omogočite našemu listu tober nadaljni razvoj. Hvala!

Draga nevesta!

Poročni dan naj bi bil najsvetejši, najveselejši in najlepši dan Tvojega življenja.

Poročna vabila, s katerimi boš povabila k temu velikemu dogodku svoje sorodnike, prijatelje in drage znanke, so največje važnosti.

Poročne predpriprave zahtevajo ogromno časa in skrbi.

Pridi k nam in izberi poročna naznanila iz pravkar dospelih najnovejših katalogov, najmodernejših vzorcev, oblik, papirja in črk.

Naše cene so zmerne, postrežba uslužna.

Na svidenje!

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

NOVICE- z vsega sveta

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

PROTECT YOUR
SLOVENIAN HERITAGE
AND ETHNIC VOICE
ADVERTISE IN THE
AMERICAN HOME newspaper

Oglašujte v naših malih oglasih

- CE PRODAJATE ali kupujete rabljeno pohištvo,
- CE ISČETE ali oddajate stanovanje,
- CE POTREBUJETE delovno moč,
- CE ISČETE zaposlitev,
- CE PRODAJATE ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v

AMERIŠKO DOMOVINO!

Pokličite HE 1-0623.

PATRONIZE OUR ADVERTISERS

Keep the American Home Alive

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNO

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA
KATOLIŠKA ZAVAROVALNA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

• Mi izdajamo najmodernejšo celo-življenjske in ustanovne (endowments) certifikate za mladino in odrasle od rojstva do 60. leta; vsote so neomejene nad \$1.000.

• Naša ugledna bratska organizacija Vam poleg zavarovanj nudi tudi verske, športne, družabne in druge aktivnosti. Pri nas imate, na primer, priložnost udeležbe v kegljanju, igranju košarke, itd.; nadalje se lahko udeležite plesov, poletnih piknikov, športnih turnej in božičnih prireditev za otroke.

• SLOVENC! PRIDRUŽITE SE SLOVENCEMI

• ZAPOMNI SI — PRI NAS DOBITE OSEBNO POZORNOST!

Za podrobnosti in pojasnila stopite takoj v stik s sledenimi tajniki/tajnicami (ali pa pišite v glavni urad: 351-3511 Chicago St., Joliet, Ill. 60431).

RALPH GODEC, društvo št. 63, Tel. 524-5201
847 E. Hillsdale Drive, Seven Hills, Ohio 44131

GIZELLA HOZIAN, društvo št. 170, Tel. 251-2579
1500 Sheridan Road, Wilmette, Ill. 60091

PAUL H. KOKAL, društvo št. 210, Tel. 793-6629
2811 Reiter Road, Pittsburgh, Pa. 15235

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2080

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

vsaki slovenski hiši